

jeg meget gerne have besvaret, hvis man skulle tage denne åbenhed for pålydende.

Udenrigsministeren sagde, at det er afgørende, på hvilken måde NATO udvides, hvis det ikke skal skabe nye skillelinjer. Men hvad har den danske regering så rent faktisk gjort, for at udvidelsen ikke skal skabe nye skillelinjer? Her bliver jeg faktisk nødt til at sige, at den danske regering med sin linje kun har gjort ondt værre.

F.eks. har den danske regering understreget, at nye NATO-lande som f.eks. Polen skal have ret til at modtage atomvåben og militær forstærkning – det har regeringen understreget – og det kunne f.eks. handle om tyske panserdivisioner. Jeg er ret sikker på, at tilstedeværelsen af tyske panserdivisioner i Polen med den historiske erfaring, der ligger som tyngde her, ikke ville blive opfattet som et fredssignal i Rusland. Det vil ikke blive opfattet som et fredssignal.

Den danske regering har presset på for optagelse af de baltiske lande, selv om alle ved, at dette i helt særlig grad vil skabe højspænding i Baltikum. Det er også en af årsagerne til, at finske politikere i stigende grad advarer mod NATO-udvidelsen. F.eks. sagde den finske statsminister Lipponen ifølge Jyllands-Posten den 9. december:

»I Vest findes der dem, der altid har været parate til at kæmpe mod Øst til sidste finne eller balter. . . . En udvidelse af NATO vil, mener Finland ligesom Rusland, skabe nye skillelinjer i Europa, om ikke andet fordi Rusland opfatter udvidelsen som en trussel og derfor vil lede efter modtræk.

I værste fald kan det indebære, at Rusland igen vil gøre sin indflydelse gældende i de nordlige nabolande, Finland, Estland, Letland og Litauen.«

Gør det indtryk på den danske regering, at finnerne er dybt bekymrede over disse udvidelsesplaner?

Nu ved den danske regering også godt, at de baltiske lande jo ikke bliver optaget i NATO. Hvad gør man så? Ja, så laver man et super-PfP, hvor man forsøger at snige de baltiske lande ind ad bagdøren og tilknytte dem en offensiv kommando, som skal have hovedkvarter i Karup her i Danmark, og som skal indbefatte de tyske og polske styrker.

Hvordan kan en sådan kommando opfattes som andet end offensivt i Rusland? Hvem skulle den kommando være rettet imod, om det ikke skulle være Rusland? Det vil jeg gerne have oplyst. Ellers vil jeg gerne have at vide, hvilket

underligt hemmeligt formål denne kommando ellers skulle have.

Hvis Polen optages i NATO, vil danske styrker altså komme med i en ordning, der går hen til grænseområdet, til Kaliningrad. Det er altså så lykkedes Danmark at få placeret Danmark i en offensiv fremskudt position militært set. Jeg vil godt spørge regeringen, om man mener, at det er klog politik.

Og jeg vil godt spørge regeringen, om den vil erkende, at eftersom de baltiske lande ikke bliver optaget, og eftersom der opstår denne modsætning, hvor russiske styrker og NATO-styrker står over for hinanden ved grænsen mellem Polen og Rusland, at så vil det efterlade de baltiske lande i den værst tænkelige situation, efterladt uden venner mellem to nye magtblokke. Det er resultatet af den eventyrpolitik, den danske regering fører i Baltikum.

Jeg vil dér gerne citere NATO-specialisten Christopher Coker fra London School of Economics, som siger i Berlingske Tidende den 10. december:

»Hvis der kommer en anden runde, bliver det ikke med balterne. For NATO har afskrevet dem. Deres geografiske position er lige præcis det stykke for langt væk til, at de kan få en sikkerhedsgaranti fra NATO. Desuden taler russerne ganske åbent om, at de vil have dem tilbage. Kort sagt, balterne har ikke mange venner i Moskva og heller ikke i Vesten.«

Og heller ikke i Vesten!

Jeg håber, at denne danske eventyrpolitik kan stoppes af to grunde: af hensyn til en anstændig behandling af balterne, men selvfølgelig også af hensyn til de konsekvenser, det kunne få for Danmark selv.

Derfor skal jeg tillade mig at pege på en helt anden vej, nemlig en europæisk sikkerhedsordning med Rusland, og derfor skal jeg på vegne af hr. Gert Petersen og mig selv fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget opfordrer regeringen til i alle relevante internationale fora at arbejde for

- at der gennemføres aftaler om fjernelse af atomvåben, herunder gennem etablering af atomvåbenfri zoner i Europa, med henblik på en fuldstændig eliminering af alle atomvåben,
- at der gennemføres nye aftaler om nedrustning og fjernelse af militære trusler i Europa,